

Fâtıma Binti Esed'in Vefâtı

[Hicri 4. Yılda] Hazret-i Osman'ın, Peygamber efendimizin kızı hazret-i Rukayye'den olma altı yaşındaki oğlu Abdullah, vefât etti. Âlemlerin efendisi, torununun namazını kıldırdı ve bizzat kabre koydu. Çok üzülmüşlerdi, mübârek gözyaşları kabre döküldü. Mezâr taşını, mübârek elleriyle diktiler ve; **“Allahü teâlâ, kullarından merhametli ve yufka yürekli olanlara rahmet eder”** buyurdular.

Hazret-i Ali'nin annesi Fâtıma binti Esed (radiyallahü anhâ) da bu yılda vefât etti. Buna, sevgili Peygamberimiz çok üzüldü; **“Bugün annem vefât etti!”** buyurdu. Sevgili Peygamberimiz, dedesi Abdülmuttalîb'in vefâtından sonra, onun yanında büyüdü. Peygamberliğini bildirdiğinde ise hemen müslüman olmakla şereflenmişti. Bu sebeple, Kâinatın sultânı, onu anne yerinde tutar, çok hürmet gösterirdi. Ona olan merhametinden, üzerindeki mübârek gömleğini çıkarıp kefen olarak sarılmasını emretti. Cenâze namazını kıldırdıktan sonra, yetmişbin meleğin namazda hazır olduğunu bildirdi. Kabre kadar gidip içine indiler. Kabir hayatının rahat ve hoş olması için, kabrin köşelerine doğru genişletir gibi işâret yaptıktan sonra kabre uzandılar. Kabirden çıktığında, mübârek gözleri yaşla dolmuş ve mübârek gözyaşları kabre dökülmüştü. Aman yâ Rabbî! Bu ne merhametti?...ve bu ne kadar talihli bir hanımefendi idi? ...

Hazret-i Ömer dahî dayanamamış; "Canım sana fedâ olsun yâ Resûlallah! Hiç bir kimseye yapmadığınızı, bu hanıma yaptınız!" diye suâl edince, vefâlîların en vefâlîsı olan sevgili Peygamberimiz; **“Ebû Tâlib'den sonra bu hanımcağız kadar bana iyiliği dokunan bir kimse olmamıştır. O benim annemdi. Kendi çocukları aç dururken en önce benim karnımı doyururdu. Kendi çocuklarının üstleri başları tozlu topraklı dururken, o, önce benim saçımı tarar ve gül yağları ile yağlardı. O, benim annemdi. Ona, Cennet elbiselerinden giydirilmesi için, gömleğimi kefen olarak giydirdim. Kabir hayatının kendisine mülayim ve kolay gelmesi için kabirde yanına uzandım. Cebrâil, Allahü teâlâ tarafından; “Bu hanım cennetliktir” diyerek bana haber verdi”** buyurdular.

Bundan sonra Fâtıma binti Esed vâlidemiz için, şöyle duâ ettiler: **“Allahü teâlâ seni mağfiret etsin, bağışlasın, seni mükâfatlandırın! Ey annem! Allahü teâlâ sana rahmet eylesin. Kendin aç iken beni doyurdun. Kendin giymezi, bana giydirir, yemez, bana yedirirdin. Dirilten de, öldüren de Allahü teâlâdır. O dâimâ diridir. O ölmez. Allah'ım! Annem Fâtıma binti Esed'i affeyle, bağışla! Ona hüccetini bildir. Kabrini genişlet. Ey merhametlilerin en merhametlisi olan Allah'ım! Ben peygamberin ve geçmiş peygamberlerin hakkı için, bu duâmı kabûl buyur.”**

Bunların arkasından, Resûl-i ekrem sallallahü aleyhi ve sellem efendimizin mübârek hanımefendilerinden hazret-i Zeyneb binti Huzeyme otuz yaşında olduğu hâlde vefât etti. Yine bu sene Hazret-i Ali ile Hazret-i Fâtıma'nın ikinci çocukları hazret-i Hüseyin doğdu.

Yine bu yılda, Mekkeli müşrikler, Ebû Süfyân kumandasında ikibin askerle, İslâmın yayılmasını önlemek için Bedr'e hareket etti. Âlemlerin efendisi, binbeşyüz kahraman Eshâbıyla, onlardan önce Bedr'e geldiler. Mücâhidlerin kendilerinden önce Bedr'e geldiğini öğrenen müşriklerin kalblerine korku düştü. Ancak Merrazzahrân'a kadar ilerleyebildiler. Kahraman İslâm askeri ile karşılaşmaya cesâret edemediler, geri Mekke'ye döndüler. Resûl-i ekrem efendimiz, şanlı Eshâbıyla, müşrikleri sekiz gün Bedr'de beklediler. Sonra Medîne'ye hareket ettiler.

Kaynak: Peygamberler Tarihi Ansiklopedisi